19/10/2023

Ο άγιος Ουάρος εμφανιζόταν κάθε Κυριακή στην αγία Κλεοπάτρα με τον νεκρό γιο της για να της δώσουν παρηγοριά

/ Ορθόδοξες Προβολές

Από το μαρτύριο του αγίου Ουάρου

[...] Μία δε γυναίκα ευγενής και πλουσία, Κλεοπάτρα ονομαζομένη, επήγε την νύκτα και επήρε το λείψανον του Μάρτυρος [του αγίου Ουάρου]. Πέρνουσα δε αυτό απήλθεν εις την πατρίδα της Παλαιστίνην, ομού με τον μονογενή της υιόν, και εκεί έκτισε Ναόν πολυέξοδον εις το του Μάρτυρος όνομα.

Τότε ηκολούθησε και ένα τοιούτον συμβεβηκός, σμιγμένον με λύπην ομού και χαράν. Διότι η φιλόθεος εκείνη γυνή, φιλοτιμουμένη διά να χαίρη από κάθε μέρος, αγόρασε με άσπρα [με χρήματα] από τον βασιλέα, ένα βασιλικόν αξίωμα διά να το έχη ο υιός της. Όθεν πέρνουσα την χλαμύδα και την ζώνην, τα παράσημα του βασιλικού αξιώματος, τα έβαλεν επάνω εις το λείψανον του Μάρτυρος, διά να ευλογηθούν παρ' αυτού.

Έπειτα επαρακάλεσε τους Αρχιερείς και Ιερείς, οπού εσυνάχθησαν διά να

εγκαινιάσουν τον Ναόν του Μάρτυρος, να ευλογήσουν και αυτοί τα ίδια εκείνα. Και έτζι τα εφόρεσεν ο υιός της. Αφ’ ου δε ετελείωσαν τα εγκαίνια του Ναού, και εβάλθη το λείψανον του Αγίου Ουάρου μέσα εις το Άγιον Βήμα, τότε η θαυμαστή Κλεοπάτρα εφίλευσε φιλοτίμως όλους, όσοι εσυνάχθησαν, και τούτους υπηρέτει αυτή η ιδία και ο υιός της, με μεγάλην προθυμίαν.

Επειδή δε ο υιός της εκοπίασε πολλά υπηρετών, και η ημέρα έφθασεν εις την δύσιν, διά τούτο έπεσεν εις την κλίνην του διά να αναπαυθή.

Η δε μήτηρ του παρεκάλει αυτόν να σηκωθή διά να φάγη πρώτον ψωμί, και έπειτα να κοιμηθή με ανάπαυσιν. Βλέπουσα δε, πως ο υιός της εθερμαίνετο από μίαν λαύραν θέρμην, ουδέ αυτή δεν ηθέλησε να φάγη τελείως. Αλλά έμενε να ιδή, πώς έχει να αποβή [να καταλήξει, να εξελιχθεί] η ασθένεια του υιού της.

Και λοιπόν καθημένη κοντά εις τον μονογενή της νηστική και άυπνος, κατεφλέγετο εις τα σπλάγχνα από την λύπην, όχι ολιγώτερον από τον υιόν της. Είτα βλέπουσα πως ο υιός της απέθανε, πρώτον μεν, από την λύπην της έπεσεν ωσάν νεκρά εις την γην.

Έπειτα δε όταν ήλθεν ολίγον εις τον εαυτόν της, φορτώνεται τον νεκρόν υιόν της εις τους ώμους της, και φέρει τούτον και αποθέττει επάνω εις τον τάφον του Μάρτυρος, κλαίουσα και θρηνούσα την του φιλτάτου της υιού στέρησιν. Και τι λόγια δεν έλεγεν; ή τι κινήματα και έργα δεν έπραττεν, από εκείνα οπού ημπορούν να τραβίξουν τους ανθρώπους εις σπλάγχνος και δάκρυα;

Έπειτα και προς τον Μάρτυρα επιστρέφουσα, επαραπονείτο, και τρόπον τινά, είχε κρίσιν με αυτόν. Διατί άφησε τον υιόν της να αποθάνη, οπού τόσον πολλά τον ηγάπα. Τελευταίον δε, παρεκάλει θερμώς τον Άγιον να κάμη ένα από τα δύω, ή τον υιόν της να αναστήση, ή να πάρη και αυτήν μαζί με εκείνον.

Εις καιρόν δε οπού έλεγε ταύτα πικρώς, ήλθεν ύπνος εις αυτήν και εκοιμήθη ολίγον. Και ιδού φαίνεται εις τον ύπνον της ο του Χριστού Μάρτυς Ούαρος, έχωντας μαζί του και τον υιόν της.

Ήτον δε και οι δύω στολισμένοι με λαμπρά και υπέρφωτα ιμάτια. Εφόρουν δε εις τας κεφαλάς των λαμπροτάτους στεφάνους. Ούτοι λοιπόν φανέντες εις την Κλεοπάτραν, και με την υπερφυσικήν εκείνην και ένδοξον θεωρίαν τους, και με τα χαροποιά λόγιά των, τόσον πολλά επαρηγόρησαν την ψυχήν της, ώστε οπού και αυτή εις το εξής τους επαρεκάλει, να πάρουν μαζί των και αυτήν, διά να ευρίσκεται πάντοτε με αυτούς εις τοιαύτην δόξαν.

Αφ’ ου δε έτζι την εχαροποίησαν, έγιναν άφαντοι από αυτήν.

Η δε Κλεοπάτρα ευθύς εξυπνήσασα, ευρέθη γεμάτη από χαράν υπερβάλλουσαν. Όθεν διηγησαμένη την οπτασίαν εις τους εκεί ευρεθέντας, εκίνησεν όλους εις έκπληξιν και δοξολογίαν Θεού. Πέρνουσα λοιπόν το ποθεινόν σώμα του υιού της, το απόθεσε κοντά εις το σώμα του Μάρτυρος, και ούτως απέδωκε μετά των παρευρεθέντων ολονύκτιον ευχαριστίαν εις τον Μάρτυρα.

Έπειτα διαμοιράσασα τον πλούτον της εις τους πένητας, και πενιχρά ιμάτια φορέσασα, εκάθητο λοιπόν κοντά εις τον τάφον του Μάρτυρος, υπηρετούσα προθύμως.

Αφ’ ου δε επέρασεν εκεί επτά χρόνους, με νηστείας και προσευχάς και δάκρυα, τοσούτον εκαθάρθη η μακαρία, ώστε οπού κάθε Κυριακήν έβλεπε τον του Χριστού Μάρτυρα και τον υιόν της, λαμπρώς εστολισμένους, οίτινες φαινόμενοι έδιδαν παρηγορίαν εις την λύπην της.

Ούτω λοιπόν διαπεράσασα η αοίδιμος, εν ειρήνη ετελειώθη, και απήλθε διά να απολαύση τον Άγιον Ούαρον, και τον ποθούμενον υιόν της εις τα ουράνια. Το δε σώμα αυτής ενταφιάσθη, κοντά εις τον τάφον του υιού της.

Οι άγιος Ουάρος και Κλεοπάστρα τιμώνται στις 19 Οκτωβρίου.

Από το βιβλίο Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου, «Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού», τόμος α’, των εκδόσεων Δόμος.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)